

Jag har slutat tala. Jag kan ro utan åror

-

Jessica Johannesson

Är det att göra sig illa, att inte tala?

Vad händer när en har rott ett helt liv utan åror?

De säger att: *"Dissociation utvecklas i allmänhet när en upplevelse vid en viss tidpunkt är för hotfull eller överväldigande. Då kan personen inte integrera upplevelsen till fullo. Det gäller särskilt om man inte får ett adekvat känslomässigt stöd. Då kan kronisk uppdelning – dissociation - mellan olika upplevelser som formar delar av personligheten eller självet bli en "överlevnadsstrategi" för dem som har upplevt trauman i den tidiga barndomen. I viss utsträckning tillåter dissociation en person att fortsätta med livet som vanligt genom att hon eller han kan undvika att överväldigas av extremt stressade upplevelser både i nuet och i det förflutna. Olyckligtvis "fastnar" också en eller flera delar av personen i obearbetade upplevelser medan en annan del hela tiden försöker undvika dessa ointegrerade minnen."* *"Dissociativa delar av personligheten är inte egentligen skilda identiteter eller personligheter i en kropp, utan snarare delar av en individ som ännu inte fungerar på ett smidigt, koordinerat och flexibelt sätt. Den inre uppdelningen av personligheten kan visa sig genom en mängd symtom som kan beskrivas i termer av att uppleva för lite eller för mycket."* (Att hantera traumarelaterad dissociation: färdighetsträning för patienter och deras terapeuter - Suzette Boon, Kathy Steele, Onno Van Der Hart).

Jag tror att jag talade. Jag tror verkligen att jag talade. Eller så skrek jag. Eller så tystnade jag.

Men en lär sig. En lär sig ro utan åror.

I Jessicas konst bygger tråden historier och verken kretsar ofta kring skörhet, sårbarhet, existens, rum och kropp. Hon undersöker allmänmänskliga tillstånd och försöker ge dem form och struktur. Mycket i de färdiga verken, men även i arbetsprocessen, handlar om kontroll och avsaknaden av kontroll. Jessica finner ofta inget intresse av att sätta en skiljelinje mellan henne som person, det som hon är med om sin vardag, och det hon uttrycker i sina skulpturer eller använder som byggstenar till sina skulpturer. Jessica ser sig själv och sina upplevelser som en tillgång och som en ständig källa till inspiration åt den konstnärliga processen. Att använda upplevelser, betraktelser eller känslotillstånd för att bygga form finner hon intressant, berikande och nödvändigt.

Jessica är utbildad i Textil konst, 2007–2012, på Högskolan för design och konsthantverk i Göteborg. Innan HDK studerade hon tre år skulptur på Dômen konstskola och har även en fil kand. i Genusvetenskap. 2015 fick hon Konstnärsnämndens/IASPIS ettåriga Londonstipendie. Direkt efter året i London, september 2016, påbörjade hon ett tre månaders långt Artist in residence på Stenebyskolan i Dalsland. Sedan december 2016 är hon tillbaka i sin ateljé i Göteborg och under de senaste åren har Jessica haft separatutställningar i Kalmar, Skärhamn och Göteborg. Varit på Artist in residence i Reykjavik, Island och medverkat i ett flertal grupputställningar. 2017 fick Jessica Göteborg Stads kulturstipendium och är hon en av nio medverkande konstnärer i ”*Kultur i Väst*”, ”*Art Inside Out*” och ”*Region Hallands*” pågående projekt ”*Mixed Minds 2018 – änglar & dämoner*”.